

פרשת נח

ותנח התיבה בחדש השביעי בי"ז יום לחודש על הרי אררט (ח, ד)

ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחודש על הרי אררט

רש"י לעיל וכאן אומר ומוכיח שהתיבה שגובהה היה שלושים אמה, היתה משוקעת במים אחד עשר אמה שהרי המבול הפסיק בא' סיון ובא' אב נראו ראשי ההרים כמו שמבואר בפסוק הבא 'והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחודש נראו ראשי ההרים' ואם מפלס המים בשיאו היה 15 אמה מעל פסגות ההרים כמו שנאמר (לעיל ז, כ) 'חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכוסו ראשי ההרים'

אם כן נמצא קצב ירידת המים 15 אמה ב-60 יום, דהיינו אמה ב-4 ימים

ואם כן איך יתכן שרק 16 ימים אחרי תחילת ירידת המפלס כבר נאמר 'ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחודש על הרי אררט' ?

מכאן מוכח לרש"י שהתיבה היתה משוקעת 11 אמות בתוך המים וכך לפי קצב של 4 ימים לאמה, לאחר 16 יום קרקעית התיבה נגעה בפסגת ההר הגבוה ביותר

אלא שהשאלה הנשאלת היא לפי זה:

מבואר בפסוקים דלקמן (יג) ש'חרבו פני האדמה' לגמרי בא' תשרי, נמצא שמשך ירידת המפלס מגובה שיא פסגות וראשי ההרים ועד הנקודה הנמוכה ביותר על פני האדמה גם כן ארך 60 יום נוספים, ולפי החשבון הנ"ל של ירידת אמה 4 ימים נמצא שגובה ההרים הגבוהים היה לא יותר מ-15 אמות שלפי השיעור המחמיר ביותר לא מדובר ביותר מ-9 מטר ????????

גם אם נוסיף ונאמר שמעל פסגות ההרים לא היתה שום צפיפות והתכולה היתה 100 מים אבל מתחת קו הפסגות יש גם תכולה של אדמה, אז נאמר שמתחת הקו הזה יש 90 אחוז אדמה ורק 10 אחוז מים שזה נותן לנו פי עשר גובה, זה עדיין אומר שההר הגבוה ביותר הוא 90 מטר ???